

LLIÇÓ I

per a agafar-lo

a agafar-lo, per agafar-lo (112, 113)

Acostumaven tenir

Acostumaven a tenir

cambres

cambres

se'ls hi havia

se'ls havia (64)

LLIÇÓ II

bevérem

beguérem (77)

dolçíssim

dolçíssim (19)

deixàrem (dejamos)

deixàvem (dejábamos)

LLIÇÓ III

per a comprar-la-hi

per comprar-la-hi,
a comprar-la-hi

s'en emportaren

s'emportaren

per a veure-la

per veure-la, a veure-la

LLIÇÓ IV

deuen de passar

deuen passar

els hi deixen

els deixen (64)

LLIÇÓ V

quedém

quedem

.../...

en que

Tine d'apaivagar

que (112)

He (o haig) d'apaivagar

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

OBSERVACIONS

Bon treball, en general, sobretot d'ortografia. Només heu posat un accent sobrer a "quedém" (quedem) i una "ç" inadeguada a "dolçíssim" (dolcíssim). Suposo que les omissions d'una "r" en els mots cambrers, hortensia i treia, i d'una "a" en amanyagava, són mers lapsus calami, així com el fet d'haver escrit "en" en lloc de "el" en l'expressió "el nostre front". També heu oblidat de separar amb un guionet el pronom "la" de l'infinitiu "comprar".

Les altres faltes, ben poques, són de gramàtica (morfologia i sintaxi).

Vegeu les pàgines del llibre indicades pels nombres entre parentesis al costat d'algunes correccions.

El verb "acostumar" va seguit, davant un infinitiu, d'una de les preposicions "a" o "de".

Millor que "l'uniforme se'ls havia posat" seria de dir "hom els havia posat l'uniforme", construcció regular més d'acord amb el geni de la nostra llengua.

"Deixarem" és una forma del perfet d'indicatiu, i ací calia traduir una forma de l'imperfet ("dejábamos")

"Deuen de passar" es un castellanisme.

Una combinació de dos pronoms febles, ambaós apostrofables, davant un verb començat en consonant, s'escriu apostrofant el segon; ex.: se'n riuen (no séen riuen). Única excepció: l'en. Vegeu pag. 62 del llibre. Davant un verb començat en vocal o h, s'apostrofa el segon combinant-lo amb el verb; ex.: se n'emporta (no se'n emporta, i menys s'en emporta). Vegeu pag. 62. Però, en l'expressió "se n'emportaren l'hortensia", el complement directe "l'hortensia" és expressat una segona vegada pel pronom n', la qual cosa constitueix un pleomasme incorrecte. Cal dir, doncs, "s'emportaren l'hortensia".